

Haber-Yorum

İç Devrimler İle Yahudilerin Pusuda Beklemesi İkilemi Arasında, Suriye!

Haber:

Süveyda'daki Dürzi bir grup, Beşar Esad'ın firar etmesinin ve devrimcilerin Şam'a girmesinin ardından kurulan Suriye hükümetine karşı harekete geçti. Aynı zamanda Yahudi varlığı, Süveyda'daki mezhepçi hareketi desteklemek amacıyla Şam'a ağır saldırılar gerçekleştirdi.

Yorum:

13 yıllık devrim, Beşar'ın firar etmesinin ardından Şam'a ulaşp ilk hükümetini kurmayı başardığından beri, Suriye'nin istikrarını engellemek için kargaşa eylemleri hiç dinmedi ve bu suç eylemleri Yahudi varlığının düşünce ve planlarından hiç de uzak değildi. Yahudi varlığının en belirgin müdahalesi ise son zamanlarda Süvayda'da yaşanan olaylarda olmuştur; zira Şam'ın merkezine, yani Savunma Bakanlığı, Genelkurmay Başkanlığı ve Halk Sarayı'nı hedef alan sert saldırılar düzenlemiştir. Bunun öncesinde de, Alevilerin çoğunlukta yaşadığı Lazkiye ve Suriye sahilindeki olaylardan da uzak değildi. Aynı durum, fırtına öncesi sessizliği andıran bir sessizlik dışında şu ana kadar hiç durulmamış olan Kürt SDG hareketi için de geçerlidir.

Amerika'nın kendisi için çalıştığı ve Yahudi devletinin övündüğü Orta Doğu'nun jeopolitik istikrarından sürekli olarak söz edilse de, bu istikrarın öncesinde Gazze, Batı Şeria ve İran'da olduğu gibi birçok türde kargaşalar, savaşlar ve sistematik yıkımlar yaşanmaktadır. Suriye, başına gelen haksızlık ve zulme ve maruz kaldığı savaş ve komplolara rağmen, Müslüman ülkelerin kalbi olan Şam'ın kendisine ve tarihine yakışır bir duruş sergilemek için hızlı bir şekilde ayağa kalkma ve ilerleme gücüne ve enerjisine sahiptir. Nitekim bugün, devrimin, kargaşaların, cinayet ve yerinden edilmenin üzerinden on üç yıl geçtikten sonra, ümmetin düşmanları olan Yahudiler ve onların arkasındaki Amerika ve Avrupa, Suriye'deki kırılgan durumdan faydalanıp bu durumu istismar ederek fitne çıkardılar ve bölünme ve parçalanma çağrısında bulundular; böylece Suriye, Dürziler, Aleviler ve Kürtler arasında bölünmüş mezhepsel ve etnik kantonlardan oluşan bir grup haline gelecek, geriye kalanların kendi kendilerini hareket ettirecek bir gücü kalmayacak, aksine kuzeydoğudan batı kıyısına ve güneydoğuya kadar düşmanların kendi gözleri olsun diye türettiği varlıklar sayesinde her yönden kuşatılmış hareket edemeyecek bir varlık olacaktır. İster bu varlıklar, Lübnan'da olduğu gibi bağımsız devletçikleri oluşturan bağımsız varlıklar olsun, ister Irak'taki Kuzey Kürdistan'da olduğu gibi federal bir birlik içinde birleşmiş varlıklar olsun, yani bölünmenin şekli ne olursa olsun bu, dert üstüne bir dert ve yıkım üzerine bir yıkımdır.

Bugün Suriye'deki yönetim sisteminin görevi, Amerika ve Türkiye'nin oyunlarından elini çekmektir. Zira onların, Emevi devleti ve Hilafet döneminin başından beri Şam'a karşı besledikleri kin dolu bakışlarında hiçbir şekilde bir farklılık olmamıştır. Dolayısıyla Amerika, Suriye'nin devletçiklere veya varlıklara bölünmesini hiç umursamıyor ve Türkiye ise Amerika'nın kendisine yeni Ortadoğu'da bir rol vaat ettiği sürece, bu durumdan hiç rahatsız olmayacaktır.

Bugünkü Suriye'nin yöneticilerine gelince; hala üzerlerinde geçmiş yıllardaki korku egemen olup büyük aktörlerin öfkesinden kurtulmayı umut ediyorlar ve Amerika ile Türkiye'nin peşinden gitmenin kendilerini siyasi ve askeri felaketlerden kurtaracağı yanılgısı içindedirler. Son 14 yıldır başlarına gelenlerin Amerika'nın eseri, Türkiye'nin iş birliği, birçok Arap ülkesinin finansmanı ve Yahudi varlığının suçlarından başka bir şey olmadığını fark edemediler. O halde bu insanlar, nasıl tüm ümmetin vahdetinden kaynaklana Suriye'nin birliği için Ensarlar ve yardımcılar olacaklar ki?!

Bölünme hayaleti bugün, Suriye, Irak, Sudan, Libya ve hatta Pakistan gibi birçok Müslüman ülkeye musallat olmuştur. Bu sadece Amerika ve Yahudilerin bir arzusu değildir, aksine gece gündüz süren bir tuzak, bitmek bilmeyen planlar ve yorulmak bilmeyen çabalardır. Bu ülkenin ve diğer Müslüman ülkelerin halkı, Amerika'nın, ajanlarının, yandaşlarının ve müttefiklerinin komplolarını onların başına geri çevirmek için akidelerine, bu akideden fıskıran yönetim sistemlerine ve bunların içerdiği öz güvene ve mutlak korumaya geri dönmedikçe, bu eylemler asla durmayacak ve bu tuzak da sahibine geri dönmeyecektir. Şüphesiz Allah, dinine ve emirlerine tabi olanların yardımcısıdır ve kulları üzerinde mutlak güç sahibidir.

“Muhakkak ki Allah emrinde galiptir. Fakat insanların çoğu bunu bilmezler.” [Yusuf 21]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Dr. Muhammed Ceylani